

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 36.

Indult Bétsből, Pénteken, Május' 6-dikán, 1831.

B é t s.

Majlandból jött Kurír azt a' szomorú hírt hozza Bétsbe a' Fels. Ts. K. Udvarhoz, hogy Ő Felsege Károly Felix Szardiniai Király, hosszas betegeskedése után Apr. 27-dikén Turinban meghalálozott. — Az Országlást Printz Carignan Ő Kir. Hertzegsége vette által.

Felseges rendelésnél fogva, a' megholt Szardiniai Király Ő Felsege halálát 20 napig fogja a' Fels. Ausztriai Ts. K. Udvar gyászolni, úgymint 12 napig Május 4 dikétől kezdve Május 15-dikéig mély gyászszal, ettől fogva pedig Máj. 25-dikáig fel gyászszal.

N a g y B r i t a n n i a.

London April. 25 kán. A' Parlament Ülések berekesztettek. A' Király tegnap — személyesen Maga prorogálván az Ülést — nyilván kimondta, hogy a' Prorogatio után a' Megosztatás mindjárt következni fog. Az Oppositio rettenetesen zúg a' Ministerium ellen, mert előre érzi, hogy a' jövő Parlamentre olyan Követeket fog küldeni az Ország, kik a' Nemzeti Képviseletnek megmozdított Reformatioját nem fogják ellenzeni. Az utolsó napokban nagyon dolgozott rajta az Oppositio, hogy a' Megosztattatást meggátolhassa, és 21-ikben erőssen sürgette az Alsóházban, hogy ez

eránt a' Királyhoz egyszeriben Felírás küldettségék. A' legutolsó Ülés mind a' két Házban nevezetes vala.

Az Alsó Házban April. 22-kén már két órakor megnyitott az Ülés. Hodges Ur előnyújt egy Kérőlevelet, melly a' Parlamentnek reformatiojáért esedezik. Vivyan Ur ezért igen haragszik, és hosszú beszéddel dühösködik a' Jobbítás ellen. „Bolondság volna tovább titkolni — monda a' többek között — hogy küszöbén állunk a' Revolutionnak. Sőt, nem tagadom, magamnak tzelem vallásos zendüléseket gerjeszteni, (lárma) mert az Angliai és Irlandiai Képviselek között vége szakadt az aránymértéknek. Utálok az Emancipatiót, melly a' Katholikus Papoknak hatalmat ad, hogy e' házba Tagokat küldjenek. Az a' híre volt a' minap, hogy O'Connell Urat a' törvényszékek (az úgy nevezett Anti-Unionista gyülekezéseknek tartásáért) kérdőre fogják vonni. Vonták e'? de hogy. A' Britanniai Igazgatószék fél az Irlandiai lázszatókat bántani és ha így megy tovább is a' dolog, vagy Gróf Grey kilép az első Ministerségből, vagy meglesz az Unionak eltöröltése, mert Irlandiának egyedül való Igazgatója O'Connell Ur (kiáltás: „a' kérdésre!“) Megfoghatatlan dolog! A' Parlament megosztattatik, és a' Statuspapirosok betse feljebb hág! A' Status hitelezőknek meg kell vakulva lenni, mert

Közömben tudhatnák, hogy egy új Ministerium a' régibbnek adósságait nem tiszteli. Hát nem látják e' hogy most azoknak a' kezében van a' hatalom, kik a' Frantzia Tsászárság ellen folytatott hadakat, mellyek az Adósságot okozták, mindég hasztalan és szükségtelen háborúknak nevezték (kiáltás: a' kérdésre!) Uraim, a' felforgó kérdés az, hogy megoszlattassunk e' vagy nem? (kiáltás: nem, nem, a' többé nem kérdés, a' már el van döntve! — nagy nevetés) Szüntelen nevedő lárma között, folytatá Vyan Ur tovább is beszédjét, és midőn éppen e' szavakat mondaná: „A' jobbításra semmi szükség; a' megjobbított Parlament nem használ a' népnek, és a' koronát leveszi a' Király fejéről“... ágyúdurrogás hallatszik, melly a' Királynak menetelét a' Felsőházba jelentette. Vyan Ur a' nagy zúgó lárma miatt nem beszélhet. Több minutumokba került, míg a' tsendesség valamennyire helyre állott. Peel Ur sajnálja, nem azt, hogy megoszlatatik a' Parlament, hanem hogy ez a' megoszlatus ilyen véletlen, ilyen botránkoztatólag esik. A' Ministerek tsak azért oszlatják meg a' Parlamentet, hogy megmaradhassanak a' hivatalban, jóllehet annak megfelelni tehetetlenek. — — Ekkor belépett a' Marsal a' fekete páltzával a' Szalába, és meghívta a' Házat a' Király nevében, hogy a' Felső Házban a' thronus előtt jelenjen meg.

A' Felsőházban 1 órakor tudták meg, hogy a' Király személyesen eljő a' Házba a' Parlamentnek Prorogálására. Annál fogva a' szükséges készületeket nagy sietséggel kellett tenni Ő Fgének fogadására. A' Lordok 2 óratájban már kezdtek gyülekezni; azok között, kik legjókorabb feljöttek, valának: Cumberland Hertzeg, a' Canteburyi Érsek, Lord Durham, Gróf Gréy és Lord Wharnccliffe, kinek Motió-

ja (a' felől, hogy Felírás küldetessék a' Királyhoz, azzal a' kéreessel, hogy a' Parlament ne oszlattassék meg) mostanra volt határozva. Harmadfel órakor az Exeteri Püspök elmondta a' szokott Imádságot, és az Ülés megnyilt. A' jelenlévő Lordoknak száma szokatlan nagyságú volt, mivel annak hírére, hogy a' Király személyesen eljő a' Házba, mindenek fel siettek. Az Exeteri Püspök benyújtotta egy Skotziai királyi falunak Kérőlevelét a' reformatio ellen. (Nevetés) Richmond Hertzeg felszólalt, hogy a' rendet meg kell tartani, és a' Tagok üljenek rangjok szerént, mivel egy nemes Lordnak egy ifjabb Báró mellett ülni nints szokásban. Lord Lyndhurst felelt, hogy az érdeemes Hertzeg tévelyeg. (Itt nagy lárma támadt elsőben a' Háznak alsó részében, hol a' Bárók ülnek, azután a' felsőbb padokban is. Sokan beszéltek egyszerre, de egyik a' másik szavát a' nagy 'sibajban nem érthette. Végre kiáltották: Lord Wharnccliffe és a' Motio!) — Lord Wharnccliffe felállván, előterjesztette Motioját, hogy t. i. készittessék Ő Féségehez egy Felírás azzal a' kéreessel, hogy az Országnak mostani nagy felizgattatásában a' Parlament ne oszlattassék meg. Erre a' Lord-Cancellarius (Brougham) azt mondta, hogy a' Parlamentnek megoszlatusa a' Király dolga és jussa, és ő nem hallotta, hogy valaha az ellen kifogás tétetett volna; de azt tudja, hogy ezzel a' jussával a' Korona gyakorta élt, p. o. mihelyt a' másik (az Alsó) Ház azt a' szokatlan lépést tette, hogy a' kért pénzt megtagadta. (Itt nagy kiáltás hallatszott kívülről: a' Király! a' Király! kinek jövetelét az udvaron és útszákon öszvegyülekezett népnek hangos örömkialtásai és a' Párk ágyúinak megszóllalása jelentették.) Lord Mansfield veszedelmesnek mondja az

Országnak mostani helyhezletését és gyengeséggel vádolja a' Ministereket és megátalkodott kis lelkűséggel (nevetés) kik az Országnak bátorsága ellen önnvesztekre öszveesküdtek. Mit kérnek azok az asztalon fekvő nagy rakás Rérőlevelek? A' Parlamentnek megoszlatását? Nem. Azoktsak a' parlamentnek másformába vételeét kérik, az adóknak és a' tábornak megkevesítését, az Egyházi jószágoknak a' Status szükségére való fordítását 's a' t. de a' Parlamentnek megoszlatását nem kérik. Ez a' lépés olyan veszedelmes az ő szemeiben, hogy annak következése más nem lehet, mint megrendülése a' Status-hitelnek; megfognak támadtatni ennek a' Háznak elsőben jussai, azután létele, és utoljára magának a' Koronának Praerogatívái is, és jussai, mellyekkel a' nemzet boldogsága feloldhatlanul öszve vagyon kötve. Örvend rajta, hogy ő a' nagy megindulásnak ebben a' pillantatjában kimondhatja...

Ebben a' pillantásban a' Királynak belépte véget vetett minden további vitatásnak. Egy vagy két Lord bátorkodék lármás kifejezést (clamorous expression) juttatni a' Királynak füleihez. Ő Felsege le ült a' thrónusra, koronásan és királyi páltzával, a' Királyi Udvarnak nagy tisztjeitől környül véve. A' Király igen jó színben volt, és a' királyi palást alatt Admiral-köntöst viselt. Azonközben az Alsóház tagjai, kik meghívattattak, megjelentek a' Szóllónak (E-lölülönnek) vezérlése alatt, a' Szála tserényje (Barre) előtt. A' Szólló felhozta magával a' végzett Billeket, mellyekre a' Királyi megerősítés a' szokott mód szerint megadattatott. Gyönyörű látás volt ebben a' pillantásban, az Ország Nagyjait és Rendjeit ebben az Anglia Historiájára nézve olly fontos pillantásban, a' Király körül egybegyűlve lát-

hatni. Negyedfél óra lett, mikorra a' Királyi Megerősítés tzerimoniája elvégeztelett. — Akkor a' Király a' következő beszédet tartotta:

„Lordjaim és Uraim! Ide jöttem, hogy a' Parlamentet elhalaszszam, és mindjárt utánna megoszlassam. Erre a' lépésre az indít Engem, hogy megtudhassam bizonyossággal népemnek gondolkozását azon az úton és módon, mellyen az magát Constitutionaliter authentice (t. i. új Követeknek küldése által) kifejezheti, a' felől, miképpen lehetne legjobban megtenni a' Nemzeti Képviseletben azokat a' változtatásokat, mellyeket az idő és környülálások kívánni látszanak, és a' mellyek — a' Constitutionak elesmért talpkövein épülve — egyszersmind oda tzelozzanak, hogy a' Koronának alapos jussait és Praerogatíváit megtartsák és népemnek szabadságait megbizonyosítsák.

„Uraim! Alsó Ház! Köszönöm az Uraknak az adományokat, mellyeket a' Korona méltóságának és betsületének feltartására engedtek, és külön ismétköszönöm azokat a' rendeléseket, mellyeket Királyi Hitvesemnek (ha Özvegységre maradna) rangjához illő eltartásárhoztak. Köszönöm azokat a' Segedelmekeket is, mellyeket az Urak a' Status szolgálatjára adtak. Örömmel vettem észre, hogy az Urak ennek a' szolgálatnak minden ágaiba a' legszorosb gazdálkodást törekedtek bé vinni, és reménylem, hogy figyelmét az új Parlament is, mellyet haladék nélkül egybe fogok hívatni, szüntelen e' fontos tárgyra függeszti.

„Lordjaim és Uraim! Örvendezve jelentem, hogy a' barátságos jólállás, melly közöttem és az idegen Hatalmas-ságok között uralkodik, igen jó reménységet ad a' békeségnek megtarta-

tása felől, mellynek megőrizése mindenkor szíves gondom leszen.

„Lordjaim és Uraim! Azon eltökélésemben, hogy az Országnak mostani környülállásaiban Népemnek gondolkozását megkeressem, tsupán a' jobbágyim javáról es megelegedéséről való atyai gond vezérlett, mellynek előmozdításában az Uraknak állhatatos, és buzgó segítségére bizodalommal számot tartok.

— Akaratom, hogy ez a' Parlament Keddre Maj. 10 kere prorogáltassék.“

Ekkor a' Lord-Cancellarius felállván, felszóval monda: „Ő Felségének akarata, hogy ez a' Parlament Keddre Maj. 10-kere prorogáltassék; annálfogva a' Parlament arra a' napra elhalasztatik.“

— Az Alsó Háznak tagjai abban a' pillantásban eltávoztak. A' Király kiment; menetelekor a' nép ugyan azon hangos örömkialtásokkal kísérte, mint a' mellyekkel jövetelekor köszöntötte.

O r o s z O r s z á g.

Pétervár April. 19 kén. Litvániában kiütött a' lázzadás. A' dolog nem nagy fontosságú, de kellemetlen. Annak okát hogy kiüthetett, abban lehet keresni, hogy az ott fekvő Seregek általmentek Lengyel Országba a' táborhoz, és a' helyekbe menők még nem érkeztek meg. Az egész pártütést egy két Slachtitz (Nemes) koholta, és a' Papság segítségével elterjesztette. A' nép azt sem tudja miről van a' szó.

A' Pétervári Journalnak Apr. 16-diki levelében olvasni: „Feldmarsal Gróf Diebits-Sabalanski jelenti a' Tsászárnak April. 2-káról, hogy a' készületek jól elő haladtak a' Visztulán való keresztülmenetelre; és a' Seregek, ellent nem állván az utaknak rendkívül való rosszasa, a' keresztülmenetelnek kinézett pontjához sebes marsban voltak.

General Rosen meg maradt seregeivel fekvésében, hogy Prágát szemmel tartsa, és a' mi közösülésünket fedezze. Meg volt egyszersmind néki hagyva, hogy abban az esetben, ha nagyobb hadierővel megtámadtának az ellenségtől, vonja hátra magát a' kijegyzett úton, hogy egyesülhessen a' 2 ik gyalog sereggel, melly a' birodalomnak belsejéből jö vala. Mart. 31-kén a' Pártosok nagy sokasággal megtámadták Milosnánál General Rosen előtáborát, mellyet General Geismar kommandírozott, és kényszerítették hátra vonulni Dembe-Vielkihez, hol a' 6 dik gyalog sereg (Rosen alatt) állott. Itt kemény ütközet eredt; az ellenség kihez szüntelen újabb megújabb segítség érkezett, tüzesen kinyomta helyeikből az első tsapatokat és General Rosen látván, hogy fekvését megtartani lehetlenség, visszavonta magát, a' néki erre az esetre adott utasítás szerént, Minskbe; melly alkalmatossággal négy ágyú, mellyeket a' rossz út miatt továbbszállítani nem lehetett, a' motsárba elmerültek. — April 1 ső napjára viradóra éjjel a' Livica vizénél megállapodott General Rosen, hol véle seregeinek többi tsapatjai is egyesültek. Az ellenség e' napon ötöt tovább nem háborgatta. — Mihelyt a' Fővezér az ellenségnek ezen mozgásairól hírt vett, azonnal felbeszakasztván a' keresztül menés szándékát, parantsolta tzeljainak kitanulását, hogy ahoz képpest vagy — a' mint hozzá a' készületeket már megtette — keresztül szálljon a' Visztulabal partjára, vagy ha General Rosen újabb megtámadásoknak lenne kitéve, az ellenséget oldalról és hátulról megtámadja.

L e n g y e l O r s z á g.

Varsó April. 27-kén. Feldmarsal Gróf Diebits tegnap újra elkezdte ma-

gát megtámadolag viselni; mellynek következtetésében Skrzyneczki magát az egész táborral hátra vonta Varsó felé, a' nélkül, hogy a' megtámadásnak egész kifejtődését megvárná. A' Lengyel főhadiszállás Milosnában van, két mérföldnyire a' Fővárostól. Az Orosz tábornak előőrjei tegnap délben Dembe-Vielkinél mutogatták magokat, közel a' lengyel Utó Sereghez, mellyet mindenütt nyomban követtek, apró tsatázások alatt. Fekvéseiket a' lengyelek Milosna, Grochov, Vavro, és Dembe-Vielki mellett jól megakarják erősíteni. Hihetően megint itt fog esni a' nagy ütközet.

A' Status Ujság egy haditudósítását közli a' Fő Vezérnek Jacobovból April. 22-kéről, mellyben Skrzyneczki világosan megírja, hogy katonái között a' Cholera magát itt ott mutogatni kezdi. — Ennek valóságáról a' Varsói tisztviselőknek önn vallomásai szerént, kétség többé nints. Az itteni Ispotályokban ezernél több Cholera betegek fekszenek. Mindazáltal e' döngnyavalya sokat vesztett, a' mint látszik, eredeti mérgességéből és illendő vele bánás mellett meggyógyul, tsak a' zárott betegszobákban hátramaradó Miasma ragadó. — A' városnak alsó részében néhány házak már az ott kiütött Cholera miatt elrekesztettek.

Krakkó Máj. 1 napján. A' Lengyel tábor hátra vonta magát Prága felé. Nem bizonyos, hogy az egész Orosz tábor megindult e' utánna és ellene. De a' nem szenved kétséget, hogy Diebits megtámadó mozgásait elkezdte.

A' Követek Házának April. 21-diki Ülésében, annak hírére, hogy a' Külső Ministerhez fontos Diplomatikai kérdések fognak intéztetni, számos nézők és halgatók felgyültek. A' Ministeri

padokban ültek: Gróf Malachowski helytartó külső Minister, Niemojovski Belső Minister, Biernaczki Finanz Minister és Status Tanácsos Gróf Vielopolski, ki nem régiben tért haza Londonból, hová a' Nemzeti Igazgatószék fontos követségbe küldötte. A' Marsal megnyitotta az Ülést, azzal a' nyilatkoztatással, hogy ma két fontos tárgyak fogják a' Házat foglalatoskodtatni ú. m. világosításoknak kérése a' külső Ministertől, és másodsor az egy millió forint Hitelnek megadása, mellyet az Igazgatószék a' parasztoknak felségelésére kér magvetni. — Eleinte vitatták, hogy a' Diplomatikai világosításokat a' két Házának elegy Ülésében kell és lehet kívánni; de azután reátértek, hogy a' tsak idő vesztés lenne; annál fogva Krysinski Követ Ur egyszeriben felteheti azokat a' pontokat, mellyekről a' Ministert megkérdezni kívánja. Ekkor a' nevezett Követ felállván, ex tempore (a' mint a' Varsói Ujságok mondják) ezt a' beszédet mondotta: „Minekelötte én felolvassám azokat a' kérdéseket, mellyekre külső Minister Gróf Malachowski bizonyosan felelni fog, szükségesnek vélem a' Háznak figyelmét azokra a' környülállásokra vonni, mellyek engem e' kérdéseknek tevésére indítottak. Esmérjük egy felől a' tábornak erőlködéseit másfelől a' Nemzetnek iparkodásait a' köz ügy mellett; de azt nem tudjuk, hogy valjon a' harmadik nem kevésbé fontos mezőben t. i. a' Diplomacia mezőjén hasonló buzgósággal munkálkodnak e' vagy sem. Tsudálokzni kell rajta mindennek, hogy a' Kabinétkban — már azok akár határtalan hatalmúak, akár Constitutional Monarchiák légyenek — olly tellyes hidegség uralkodik a' Lengyel ügy eránt. A' Nemzetek itt ott adják ugyan jeleit részvételeknek és Sympathiájoknak, de a' Kabinétk ne-

mák, hidegek. A' könnyek és gyász fátyolok semmit sem segítenek; valódi teteket sehol sem látunk. De minekelötte ítéletet mondana az ember a' külső Hatalmasságokról; meg kell tudni, hogy valjon Lengyel Ország megtette e' tartozását. Én nem akarok vádolni senkit, de sőt inkább mindenkiről a' legjobb tzelzásokot hiszem; de a' nem elég; mert azokat ki is kell mutatni. A' főnek és szívnek egyesülni kell, hogy a' kettőnek egyességéből kielégítő siker származhassék. — Két időszakasz vagyon különösen megjegyezni való a' mi Diplomatikai dolgainkban. Az egyik a' Dictatorság ideje, mellyről fájdalom nélkül nem lehet emlékezni. A' Minister, reménylém, tisztí levelek és Documentumok által, felfogja világosítani mi volt a' Politika, mi volt annak minden tzelzése ebben az időszakaszban. A' Dictatornak resignatioja és a' Thronus megüresedésének Végzése után természet szerint más szint és béllyeget kellett a' Lengyel Politikának magára venni. A' külső Országokhoz küldött Agensek természet szerint más Utasításokat és Instructiókat kaptak, sőt talán fel is tseréltettek újakkal, minthogy ugyan azon személyek két fele nyelvet nem szólhattak és illy rövid idő alatt a' dolgot egészen különböző szempontokból elő nem adhatták. Akarnám azért tudni mitsoda változások estek az idegen Országokhoz küldött Lengyel Agenseknek személyjeiben ez alatt a' második időszakasz alatt. Kíváncsom egyszersmind figyelmeztetni itten a' Házat egy fontos környülállásra. Elszomorodott szívvel olvasám kevés hetekkel ez előtt az *Anglus Courier* ban (melly Ujságlevél most a' Londoni Kabinétnak organumául tartatik) a' következő mondást: „Ha a' Lengyel Revolutio nem egy Karnak (p. o. a' Nemesi karnak) hanem a' Nemzetnek Revolu-

tioja: akkor a' Londoni Kabinétnak világosan és kereken ki kell magát nyilatkoztatni.“ És így Lord Grey kevéssel ez előtt olly hibásán volt a' Lengyel Agensek által tudósítva a' mi Revolutiokról, hogy amaz Ujságlevél ezt mondhatta: „Ha“ — Még tsudálatosabb a' Frantzia Kabinétnak viselete; mellynek hidegségét annyival kevésbé lehet megfogni, mivel Frantzia Orzágnak ha a' Lengyeleket segítené, még az a' kézzel fogható nyeresége is lenne, hogy 1200 millió helyett (a' mennyiben most kerülnéki táborát Orosz Orzágtól való feltében hadilábon tartani) 700 millióval kijöhetne, ha Lengyel Orzágnak visszaállíttatása által ama félelme (Orosz Orzágtól) elenyészik. És mégis — Frantzia Ország, a' hasztalan Versezeteket és nyomorult pénz-szedéseket nem számálván, még eddig semmit sem tsinált Lengyel Ország mellett. Azt kérdem azért, mitsoda hangon szöllottak Agenseink a' Frantzia Kabinéthoz, nem azoknak a' részéről kérdem, kik Párisban privatim élnek, és Lafayette Urat vagy Mauguin Urat megmeglátogatják, hanem azokéról, kiket az Igazgatószék a' Párisi Kabinétnál meghitelezett. Sok függ attól, hogy ezek az Agensek jól vannak e' választva. — Végezetre még egy észrevételem vagyon. A' Képviselei Igazgatásban [a' Minister tartozik felelni a' Nemzetnek mindenről a' mit tselekszik; annál fogva szükséges, hogy a' Minister, feje legyen, igazi feje, megyéjének, hogy szabadon azt tselekedhesse a' miről érzi, hogy annak meg fog tudni felalni. Tsudálkozik rajta minden ember, hogy a' Külső Ministertségben tsak helytartó vagyon, holott minden többi megyékben rendes Ministerek vagynak; azt kérdem azért miért viseli Gróf Malachowski, a' helytartó-Ministeri nevet? vagy talán van valaki más valóságos külső Minister? —

Ezeket magyarázatul előre boltsátván, az én kérdéseim, mellyekre feleletet kérek, ezek: (papírosról olvassa) 1) Ki nevezi ki a' Diplomatikai Agenseket? talán a' Nemzeti Igazgatószék, voksok többsége szerént? 2) Mitsoda Utasítások adattak ezeknek az Agenseknek a' Dictatorság idejében? 3) Annak megszűnése után mitsoda változások estek az Agenseknek személyjeiben? 4) Miképpen módosítottak az Utasítások a' Thronus ürességének Végzése után? 5) Mitsoda Noták (Diplomatikai közlések) küldettettek az idegen Udvarokhoz, névszerént a' Frantzia, Anglus; Svéd és Török Udvarhoz, a' Dictatorság ideje alatt, és a' mostani Nemzeti Igazgatószéknek felállása óta? 6) Mit feleltek reá ezek az Udvarok? 7) Hol vagyon az a' levelezés, mellyet azon Agensek a' Külső Ministerrel folytattak? 8) Nintsen e' ezen a' levelezésen kívül (a' Ministerrel) valami másik is az Igazgatószéknek valamellyik tagjával, mellynek befolyása volna a' Lengyel Agenseknek lépéseire és tetteire? és ha ez úgy volna, tudja e' azt a' Minister? — Gróf Malachowski felelé: Ő jól érzi, hogy itt nem elég az egyes kérdésekre felelni, hanem a' Nemzet egész Politikájának menetelét, eszközeit, és tzeljait le kellene írni. A' mi a' külső Kabinétoknak hideg késedelmezését, 's a' reménylett segítségnek kimaradását illeti, és azt a' panaszt, hogy azt nem a' Nemzeteknek, hanem az Igazgatószékeknek kell hibául tulajdonítani; arra nézve mentségül az Igazgatószékeknek egyebet nem mondhat, hanem hogy a' Népeknek és Igazgatószékeknek Intereszéje nem mindég ugyan azon egy. Egyébaránt a' Nemzeti politikának szüntelen oda tzelzött minden törekedése, hogy Lengyel Ország Intereszszéjét az Övékével megegyezőnek fesse. A' mi az egyes Documentumokat és tisztí leveleket ille-

ti, a' külső Politika kétféle Papírosokat foglal magában, úgymint Instructiokat a' Küldötteknek utasításául, és Kerülő-leveleket, mellyeket a' közben jövőkörnyülállások parantsolnak. Ő tegnap az Instructiokat és Kerülőleveleket általadá annak a' Biztosságnak, mellyet az Országgyűlés a' Diplomatikai dolgoknak megvizsgálására kinevezett. Azokból ki fog tetszeni, hogy azok, a' miket már a' tegnapi Ülésben is mondott, igazak; nevezetesen hogy ő — nem lévén semmi Instructioja — minden Diplomatikai közléseknek és alkudozásoknak alapjául az Országgyűlésnek a' Revolutio kiütésekor készített Manifestumát vette fel, és nem tsupán az Ország függetlenségének megesmertetésében dolgozott, hanem az Országhoz tartozó lengyel tartományokat is oda foglalta. (folytatása következik.)

Azon verekedésről, mellyről a' 34 számú M. Kurírban tsak annyit írhatunk, hogy az Uminski Lengyel Generál és az Oroszok között Apr. 14-kén történt, a' Varsói Ujság Apr. 25-dikén ezeket írja: A' verekedés Uminski Gen. és az Oroszok közt Wengrownál igen heves volt, és 14-dikben virradtától fogva estveli 5 óráig tartott. A' lengyelek ágyúinak sorai 150-szer sütögettetek ki. Az első számú lengyel Uhlánus regement egy lovas orosz regementből 240 embert tett fogollyá. A' Lengyelek ezen ütközetben, a' Varsói Ujság szerént 400 embert veszettek, de az Oroszok két ezernél többet. Ugyan ez a' tudósítás azt mondja, hogy Wengrowban 30 megsebesített tisztnek és 1700 sebbe esett köz katonáknak sebeik kötötték bé. A' tsata helyén sok fegyvert és hadi szereket nyertek a' Lengyelek, és az 1-ső és 2-dik számú karabélyos orosz regementből igen kevesen marad-

lak életben. Későbbi apróbb szerentsés tsatázásait is említi a' Varsói Ujság U-
m i n s z k i Generálnak, 's végre azt jegy-
zi meg felöle, hogy az ő seregei foly-
vást fogdossák el az Oroszok katonáit.

T ö r ö k O r s z á g.

Konstántzinápoly, Apr. 11-
dikén. Albaniában és Bosnyák Ország-
ban a' kiütött felzendülés mindenek fi-
gyelmét magára vonja. Annak okai, a'
katonaság közzé bevitt új rend, hadi gya-
korlás és fenyték 's más újítások vagy-
is jobbításra tzelzó rendelések, továbbá
az, hogy Bosniából egynehány határszé-
li kerületek Szerviához kaptoltattak. A'
Skutari pártos Basa 's több fejei a'
Bosnyák országi lázzadóknak már el is
kezdtek az ellenségeskedést, és ez a'
török Miniszteriumot több ízbeli tanáts-
kozásra indította, és arra, hogy a' Nagy
Vezérnek, 's a' Drinápolyban lévő Hus-
sein Basa Seraskiernek azonnal segítő
seregek küldessenek. *)

M a g y a r O r s z á g.

Nagy-Betskereken Apr. 13-
dikán Mélt. Ghyczi-Assa- és Ablantz
Kürthi Ghyczy Jó'sef, Kir. Tanátsos
Urnak, a' N. M. Hétszemélyes Főtör-
vényszék' Tábla-Birájának, és Ns. To-
rontál Vgye' Főispányának előlülése
alatt, ezen Ns. Megyének tisztújító szé-
ke tartatott; mellynek következésében,
minekutánna Nagys. Kászonyi Sándor

*) Belgrádi legújabb, Apr. 29-dikei tudó-
sítás szerént, a' felzendülés nagyon elter-
jedett, és Ali Bei 22-dikén Sophia váro-
sát elfoglalta. A' Nagy Vezért pedig a' Sku-
tari Basa Monastirba beszorította.

K. Tanátsos Úr, mint eddig volt első
Alispány ezen hivatalról, valamint az
újabb candidatióról is lemondott, első
Alispány lett T. Hertelendy Ignác Ur,
eddig volt 2-dik Alispány; 2-dik pedig
T. Bobdai Gyertyánffy Dániel Ur, eddig
volt Főjegyző. A' Betskereki Járásban
Fő Sz. Bíró T. Karátson István; Al-Sz.
B. Sztankovics Sándor; Esküdtek: Kör-
mendy István, Szamos-Ujvári és Némethi
Dániel Tódor Urak. Az Újpécsi Járás-
ban, Fő-Sz. Bíró T. Parcsetich György;
Al Sz. B. Fodor Károly; Esküdtek: La-
dányi György, és Rác György Urak.
— A' Nagy-Szent-Miklósi Járásban Fő-
Sz. Bíró T. Duka Konstantin; Al Sz. B.
Szalay István; Esküdtek: Rósa Deme-
ter, és Koczó István Urak. — A' Kani-
zsai Járásban Fő Sz. Bíró T. Oexel Ká-
roly; Al-Sz. Bíró Koczó Pál; Esküdtek
Sztójanovics Mihály, és Keresztury János
Urak. — A' Mélt. Főispány Ur Főjegy-
zővé kinevezé T. Nagy János Urat, ed-
dig volt 2 dik Aljegyzőt; első Aljegy-
zővé T. Beodrai Karácsonyi Antal Urat,
és 2-dik Aljegyzővé Pészaki Bajzáth Al-
bert Urat; továbbá fizetéses Tábla-Bíró-
vá T. Kamenszky Illyés Urat, eddig volt
első Aljegyzőt. Az Adószedő, és tiszti
Ügyész Urak hivatalaikban megerősít-
ettek.

A' pénz folyamat Május' 5-dikén;
közép ár:

A' Státus' 5p.Centes Obligátzióji	81 7/8
Az 1820-béli sorsosok,	156 1/2
Az 1821-béli hasonlók,	114 13/16
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obli- gátzióji, 41 1/4 for. keltek, mind Conv.	
A' Bank-Aktziák keltek 1005 for.ton. Conv. Pénzben.	